

De 40 lagen van de ziel ontsluit

## Colofon

ISBN: 978 90 8954 729 3

1e druk 2015

© 2015 Annemiek Douw

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

Telefoon: 058-2894857

[www.elikser.nl](http://www.elikser.nl)

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

*De namen in dit boek zijn fictief en de omstandigheden zijn zo gewijzigd dat de anonimiteit van de cliënten gewaarborgd is. Behalve de namen van Roy Martina, Hutch, Senna, Simone en Chantal. Dit zijn hun werkelijke namen.*

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

# De 40 lagen van de ziel ontsluiterd



Annemiek Douw





# Inhoud

Proloog	9
Wat je moet weten voordat je je in de 22 <sup>e</sup> auralaag verdiept ...	17
Incarneren en het levensplan	17
Masterplan	18
Zielsafspraken	18
Groepsdoelen	19
Leren versus ervaren	19
Het nut van de dualiteit	19
Krijgen wat je gevraagd had	20
Vrije Wil	22
Moleculen	23
Aura	23
Auralagen	23
Blokkades	24
Thematiek	24
Problemen oplossen	25
De indeling van de auralagen	26
21 auralagen en meer ...	26
Geitenpaadje	27
Resonantie	28
Wet van de aantrekking	30
Vorige Levens	30
Werkwijze	31
Karma	34
Auralaag 22: Vertrouwen op begeleiders, beschermers en de Goddelijke Goedheid	35
Ervaring	36
De 'alwetende' gids	37
Niveau en aantal gidsen	38
Doelen	38
Dwang	40
Familie	41

	Als het anders loopt	41
	Afwezige gidsen	43
	Andere lichtwezens	44
	Tot slot in deze auralaag	50
Auralaag 23:	Uitzuiveren van je zwarte stukken door er licht in te brengen.	52
	Tot slot in deze auralaag	63
Auralaag 24:	Boycots en het veld van teleurstellingen	65
	Boycots	65
	Hologrammen	65
	Demonen	66
	Tot slot in deze auralaag	83
Auralaag 25:	Zielenras helen door kosmische conflicten op te lossen op aarde	84
	Tot slot in deze auralaag	94
Auralaag 26:	Dierenzielen en de mensheid, de taak die dieren op zich nemen	95
	Tot slot in deze auralaag	106
Auralaag 27:	De verbinding met het matrixveld van de aarde en het herijken van je ziel	108
	Tot slot in deze auralaag	122
Auralaag 28:	Onvoorwaardelijkheid en overgave aan het pad van je ziel	124
	Tot slot in deze auralaag	136
Auralaag 29:	Kosmisch helen	138
	Tot slot in deze auralaag	151
Auralaag 30:	Praktische zelfredzaamheid van de individuele ziel	152
	Tot slot in deze auralaag	166
Auralaag 31:	Zielenwijsheid in de praktijk, je innerlijke Goddelijke stem volgen	167
	Tot slot in deze auralaag	175
Auralaag 32:	Het Veld van Kennis en Kunde, ontwikkeld op menselijk niveau	176
	Tot slot in deze auralaag	183

Auralaag 33: Het Veld van Goddelijk weten en de wetmatigheden in de kosmos	184
Tot slot in deze auralaag	194
Auralaag 34: Levensdoel, gekoppeld aan je zielengroep	195
Wat is een zielengroep?	202
Tot slot in deze auralaag	211
Auralaag 35: Interplanetair Contact en het dagelijkse leven	213
Tot slot in deze auralaag	230
Auralaag 36: Bezieling en Ontzielde Wezens, Soul Retrieval voor Gevorderden	232
Tot slot in deze auralaag	238
Auralaag 37: Je Levensdoel op aarde gekoppeld aan je zielenras	239
Tot slot in deze auralaag	250
Auralaag 38: Andere bestaansvormen en hun weg naar bewustwording	252
Tot slot in deze auralaag	265
Auralaag 39: Creëren vanuit de Bron	267
Tot slot in deze auralaag	272
Auralaag 40: De grenzen oprekken van het universum	274
Tot slot in deze auralaag	285
Epiloog	287
Dankwoord	291
Websites en social media	294
Bijlage: Chakra's en hun plaats	295
Bijlage: Chakra's en hun functies	296
Bijlage: Auralaag 22 tot en met 40 in beeld	297
Eindnoten	298





## Proloog

In een paar jaar tijd kan veel veranderen. De een krijgt drie kinderen en staat ineens aan het hoofd van een heel gezin. Een ander maakt een wereldreis en blijft onderweg hangen en emigreert derhalve naar Australië. Weer een ander wordt ziek en verliest daardoor zijn baan.

En ikzelf werd van een langdurig ziek kasplantje een hardwerkend medium, paranormaal therapeut, trainer en schrijfter. Ik ontdekte de energie van nog onbekende auralagen en dimensies en maakte die voor zoveel mogelijk mensen toegankelijk. En ik mag – als ik m'n lichaam tenminste goed in de gaten houd – weer trainingen geven over mijn specialisme, werken in de aura en hele dagen behandelen in de hogere lagen. Daar ben ik voor in de wieg gelegd, weet ik nu. Het is het werk dat ik het liefste doe en ik geniet er dan ook enorm van.

Toch zag het er aanvankelijk allemaal heel anders uit in mijn leven. Nadat ik afgestudeerd was aan de Technische Universiteit (TU), werkte ik in het bedrijfsleven en maakte ik volgens de normen van de reguliere maatschappij carrière. Rond mijn dertigste veranderde dat echter. Ik kreeg een sportblessure waarvan ik maar niet herstelde en op mijn zoektocht naar genezing kwam ik in aanraking met lichaamswerk<sup>1</sup>. Dit is een vorm van lichamelijke oefeningen doen waarbij je je lichaam weer echt gaat ervaren. Je gaat het letterlijk weer voelen. Dat bleek voor mij een essentiële stap want ik had in de loop der jaren geleerd om de signalen van mijn lichaam zoveel mogelijk te negeren. Ik had vrij veel pijn en pijn is onhandig en brengt niks goeds, zo vond ik dus richtte ik me op iets anders. Ik focuste op mijn denken. En omdat ik een vrij helder werkend verstand heb en graag dingen analyseer, bracht ik erg veel tijd 'in mijn hoofd' door. Ik woonde er als het ware.

Wat ik toentertijd nog niet in de gaten had, was dat als je lichaam een signaal afgeeft, bijvoorbeeld pijn, honger of on-

rust, dat het niet alleen maar lastig is en je afhoudt van wat je eigenlijk wilt doen, maar dat het je in feite helpt afstemmen op een innerlijke bron van wijsheid. Een bron van weten wat voor jou wel past in je leven en wat minder kloppend is. Het helpt je keuzes te maken die voor jou gezond zijn en die je gelukkig maken. Het helpt je je leven leiden zoals jij het vanuit je hart leiden wilt, in plaats van hoe de rest van de wereld het misschien normaal vindt om te doen.

Ik had allerlei ideeën in mijn hoofd en leefde daarnaar maar die ideeën bleken helemaal niet te passen bij wie ik werkelijk was en wat ik eigenlijk kwam doen in dit leven. En dus gaf mijn lichaam signalen af om me te helpen. Eerst zachtjes en allengs harder. Signalen die ik eerst jarenlang vakkundig negeerde, maar waar ik uiteindelijk niet meer onderuit kon.

Toen ik met behulp van mijn sportblessure gedwongen werd heel goed naar mezelf te gaan kijken, ging er een wereld voor me open. Ik ontdekte dat als ik durfde te voelen wat ik voelde, ik mijn denken veel minder vaak hoefde in te zetten dan dat ik tot dan toe deed. Denken bleek nodig in noodsituaties of om zaken praktisch te regelen. Maar slechts zelden was mijn hoofd nodig bij het nemen van belangrijke besluiten: daarbij kon ik gewoon voelen wat er voor mij klopte en wat niet. Mijn lichaam liet het me merken. Dus mijn leven werd een stukje makkelijker, tenminste ... zolang ik durfde te luisteren en ernaar handelde.

Het proces van weer echt gaan voelen en in mijn lijf zitten, ging niet zonder slag of stoot. Ik was tenslotte niet voor niks in mijn hoofd gaan wonen; ik had daar zo m'n redenen voor. Alle dingen die ik had weggestopt, kwamen plotsklaps terug en ik moest er alsnog doorheen. Ik moest onder ogen zien wat ik tot dan toe stiekem had geparkeerd. Sommige dingen waren klein, dan was er net iets te veel gebeurd in een bepaalde periode, was mijn verwerkingscapaciteit een beetje overbelast en werd de overkill tijdelijk opgeslagen. Andere stukken bleken groot, donker en pijnlijk en mijn lichaam bleek bepaalde trauma's keurig voor me opgeborgen

te hebben, wachtend op de dag dat ik er klaar voor zou zijn om ze onder ogen te zien.

De dag dat ik daarmee begon, veranderden er twee dingen: ik nam me voor om nooit meer iets weg te stoppen en ik begon, eenmaal weer helemaal contact makend met mijn eigen lichaam, spontaan daarin te voelen wat er bij de mensen om mij heen plaatsvond. Had iemand maagpijn, dan had ik die ook. Was er een collega ongesteld, had ik de krampen. Had een ander verdriet, ik leed in stilte mee.

Door deze ervaringen realiseerde ik me op een gegeven moment dat ik niet alleen in mijn hoofd was gaan leven en zo min mogelijk wilde voelen omdat mijn eigen geschiedenis me te veel was geworden, maar dat ik ook al mijn hele leven van alles oppikte van andere mensen en daar last van had gehad. Ik kon er niet mee omgaan.

Eigenlijk bleek ik 'gewoon' paranormaal<sup>2</sup> en toen ik dat uiteindelijk beseftte, veranderde mijn zelfbeeld. Ik viel mezelf mee want hoewel ik voor de buitenwereld vrij stabiel leek, kon ik innerlijk de grootste stemmingswisselingen hebben. Toen ik de reden hiervan ontdekte, viel er een grote last van me af. Ik was niet innerlijk wisselvallig of instabiel, ik nam gewoon dingen van anderen waar via mijn eigen lichaam. Een hele geruststelling.

Ik besloot opnieuw te gaan studeren om deze aanleg te leren hanteren en zuiver in te kunnen zetten en uiteindelijk kreeg ik m'n diploma als paranormaal therapeut. Ondertussen was ik mijn eigen bedrijf gestart. Daarin combineerde ik in het begin mijn werk als managementadviseur en coach bij ziekte met een enkele healing. Maar al snel veranderde de focus en kwamen er meer en meer mensen voor een energetische behandeling en werkte ik vaker en vaker in de aura<sup>3</sup>.

Levend vanuit mijn gevoel verliep mijn leven fijner dan ooit tevoren. Ik zat op koers en ik genoot ervan. Dit was het geval tot het moment dat ik zelf langdurig ziek werd en ik dat jaren

zou blijven. Artsen wisten geen raad met me en hun conclusie was dat ik maar moest leren leven met het feit dat ik de hele dag overgaf, pijn had en heen en weer kroop tussen de bank en mijn bed. Dat was geen fijne boodschap.

Maar hoe ziek ik ook was, ik had me voorgenomen om te allen tijde te blijven voelen en dat deed ik gelukkig dan ook. Daardoor voelde ik naast het slechte nieuws iets in me. Ik hoorde een klein, helder stemmetje dat zei: 'Maar dit klopt niet. Ik ga beter worden. Ik weet niet hoe en ook niet hoelang ik erover ga doen, maar het gaat me lukken.'

Eerst ging ik door een proces van zelfveroordeling omdat ik door mijn opleiding tot paranormaal therapeut ten onrechte dacht dat ziekte betekende dat ik iets verkeerd had gedaan. Ik ontdekte echter dat dit niet altijd de oorzaak hoeft te zijn. Ziekte kan net zoals mijn sportblessure een signaal zijn dat het beter voor je is om iets in je leven te veranderen. Maar dat hoeft niet. Ik vond uit dat je als ziel in je leven soms ervaringen creëert om ervan te groeien. Soms snap je als mens niet waarom je aanvankelijk ooit gedacht kon hebben dat dit een goed idee was, maar zo werkt het vaak wel. Toen ik dat eenmaal voor mezelf helder had en echt kon voelen en accepteren, verdwenen er ook andere sluiers en werd er nog meer duidelijk.

Zo had ik dermate weinig energie dat ik mijn gidsen, engelen en overleden mensen niet meer op afstand kon houden. Dus leerde ik met ze communiceren en hielpen ze me op hun beurt stapje voor stapje vooruit, terwijl ik mezelf behandelde, heelde en heel langzaam beter werd.

Uiteindelijk lukte dat en ging ik weer aan het werk. En tijdens mijn behandelingen merkte ik dat ik veel verder van de behandeltafel afstond dan voorheen.

Ik nam ook heel andere dingen waar. Ik zag meer en op een fijnstoffelijker niveau. Mijn praktijk was ineens regelmatig gevuld met gidsen, overleden dierbaren en engelen. Of eigenlijk was hij dat waarschijnlijk al langer, maar nu kon ik dat ook zien! Om de mensen heen zag ik ook andere dingen. Ik zag veel meer lagen in de aura dan vroeger. Toen ik dat eenmaal door-

had, vroeg ik – nieuwsgierig als ik ben – aan mijn gidsen hoeveel auralagen er eigenlijk waren. Hun antwoord was: dat ga je zelf uitzoeken.

En dat heb ik gedaan. Ik heb gedurende een aantal jaren mensen behandeld en noteerde daarbij alles wat ik in hun auralagen deed. Later heb ik die informatie gebundeld per auralaag omdat ik wist dat in de eerste zeven lagen systeem zat en ik ervan uitging dat dit in de overige lagen ook zo zou zijn. Ik wilde de rest van het systeem in kaart brengen, benoemen en hanteerbaar maken; eerst moest ik het zelf snappen en daarna wilde ik die kennis graag overbrengen aan anderen zodat zij makkelijker door vergelijkbare processen zouden kunnen gaan of er anderen in zouden kunnen begeleiden. Dit uitzoekwerk resulteerde uiteindelijk in mijn boek *De ziel in het licht van haar hogere auralagen*<sup>4</sup>. Een boek met veel nieuwe ontdekkingen.

Door die ontdekkingen tijdens mijn werken in de hogere auralagen heb ik geleerd dat ‘bestaat niet’ niet bestaat ... Ik heb zoveel nieuwe informatie blootgelegd en dingen uitgevonden, wonderen mogen aanschouwen en onwaarschijnlijke dingen meegemaakt en daarnaast heb ik mogen zien hoe zovele mensen transformeerden en het pad van hun ziel (weer) gingen volgen, dat ik oprecht geloof dat we als mensen niet in kunnen schatten wat niet en wat wel mogelijk is. Voor mij is in principe alles mogelijk, alleen gebeurt het soms niet. En waarom niet, dat is niet aan ons, maar aan de Grote Geest, God, het universum of hoe je het ook maar noemen wilt.

Ondanks mijn oorspronkelijk wetenschappelijke achtergrond hou ik me dan ook niet meer bezig met bewijzen dat iets wel of niet bestaat. Ik kan ook niet verklaren waarom de een wel geneest en de ander minder resultaat lijkt te merken. Dat staat in de grote blauwdruk van het leven en daar ga ik niet over. Ik doe daarom wat ik kan om anderen te ondersteunen op hun weg en deel simpelweg mijn ervaringen. Wat iemand daarmee kan of doet, is aan hem.

Mijn eigen ervaring leerde mij: als alles mogelijk is, kan ook alles bestaan. Zo ‘geloofde’ ik vroeger niet in engelen. Dacht

ik. Terwijl een vriendin van me er veel mee werkte. Maar omdat ik al eerder mijn neus had gestoten (want 'paranormaal' bestond vroeger ook niet in mijn belevingswereld) hield ik wisselijk mijn mond. Ik had inmiddels immers geleerd dat het feit dat ik iets niet zelf kan waarnemen niet per definitie betekent dat het niet bestaat. Het betekent hooguit dat ik het (nog) niet kan waarnemen.

Dus zei ik destijds: 'Ik kan nog niks met engelen.' Daar liet ik het bij. Gelukkig maar, want een paar jaar later begon ik ze zelf te zien en inmiddels communiceer ik er dagelijks mee.

Daarom is mijn credo ook: bestaat niet bestaat niet. En dat komt goed van pas want er was nog een gebied waar ik niks van wilde weten.

Ondanks dat ik het relatief lang voor me uit heb weten te schuiven, moet ik nu toch met de spreekwoordelijke billen bloot over iets. Ik werk er namelijk al jaren mee, maar vond het prettiger om dat nog niet hardop te zeggen. Eigenlijk vond ik werken met overledenen, engelen en gidsen en dergelijke al wel genoeg aanleiding voor het predicaat 'zweverig'.

Bovendien heb ik al mijn hele leven een hekel aan sciencefictionfilms. Ik vond het vroeger onzin en later vond ik het akelig veel informatie bevatten waar ik nog niet aan toe was. Iets in mij reageerde erop maar ik kon het nog niet hanteren. En ik sprak er niet over omdat ik vreesde definitief voor gek te worden verklaard, een oude angst. Heb ik een levendige fantasie of is het echt? En wat is echt eigenlijk?

Want terwijl ik me de afgelopen jaren verder ontwikkelde en huizen energetisch reinigde van lastige energieën en velden, kwam ik in contact met allerlei 'rare wezentjes' die ergens vastzaten. Entiteiten, zogenaamde zielen zonder fysiek menselijk lichaam maar dan van een andere oorsprong. Ze konden niet op eigen kracht weg en hun energie botste met die van de aardse bewoners van het pand of gebied. Daarom werd ik gevraagd om oplossingen te vinden en dat lukt gelukkig goed.

Het gaat hierbij over bovenaardsen, binnenaardsen, medeaard-bewoners, ET-phone-home's, kortom: andere categorieën entiteiten, wezens met een andere bouw dan wij mensen hebben en met wie ik de laatste jaren vrijwel net zo makkelijk heb leren communiceren als met overledenen, gidsen, engelen en andere lichtwezens die zonder stoffelijk lichaam bestaan. Goed beschouwd is er soms ook weinig verschil, je moet alleen hun taal leren spreken.

Zodoende kom ik er niet meer onderuit er ook over te schrijven, want toen ik begon te werken in de auralagen 22 tot en met 40 bleken intergalactische thema's veelvuldig voor te komen en daar komen ook andersoortigen bij kijken. Daarom heb ik mijn eigen beelden nog verder moeten oprekken en bijstellen en ik vermoed dat ik dat de rest van mijn leven zal blijven doen. Elke dag brengt weer nieuwe inzichten, zo heb ik inmiddels gemerkt.

Voortschrijdend inzicht zie ik als een groot goed. Ieder mens heeft zijn leven lang de mogelijkheid om te blijven leren. Te groeien en te verdiepen. Zijn denkbeelden uit te breiden en te nuanceren. Een prachtig proces.

Mijn hoop is dat je dit boek met een open hart zult lezen en zult ervaren welke delen er in je reageren. Misschien ga je iets helen of kom je hier en daar tot een nieuw inzicht. Ik wens het je van harte toe. En ik hoop dat je zult genieten van de ervaringen uit mijn praktijk en dat mijn werk positief bij mag dragen op jouw levenspad.

Met Liefde en Licht,

Annemiek





## **Wat je moet weten voordat je je in de 22<sup>e</sup> auralaag verdiept ...**

Helemaal heel zijn, is soms ook niet alles. God verveelde zich een beetje en besloot daarom dat hij zichzelf graag wilde ervaren. Dat gaat alleen wat moeilijk als je moederziel alleen bent en daarom besloot hij tot een experiment.

Hij deelde een deel van zichzelf op in kleinere vonkjes van Licht – zieltjes genaamd – en liet hen op reis gaan door de kosmos. Via hen kon hij op allerlei plaatsen avonturen meemaken en ervaringen opdoen en zou hij merken wie hij eigenlijk was. De kleine Vonkjes gingen dus op reis en waren grappig genoeg vanaf hun vertrek tegelijkertijd ook allemaal op weg terug naar huis, terug naar de heelheid waaruit ze ook ontstaan waren. Alleen zou dat via een lange route een heelheid vanuit de ervaring worden.

En om hen allen op hun reis goed te ondersteunen, creëerde God allerlei hulpmiddelen waardoor ze bijna ongemerkt semi-automatisch de goede kant op werden geleid.

### **Incarneren en het levensplan**

Je besluit dus als Vonkje, als ziel op aarde te incarneren met een reden: je hebt besloten om praktische ervaring op te doen. Je gaat afdalen naar de aarde om het een en ander mee te maken en daartoe trek je een menselijk jasje aan. In een menselijk lichaam kun je namelijk dingen voelen. Dingen als vreugde, verdriet, pijn, angst of ontroering zijn voor een menselijk wezen aan de orde van de dag. Tal van sensaties zijn mogelijk en dit alles kun je zowel op lichamelijk, emotioneel als psychologisch niveau ervaren. Je kunt letterlijk maagpijn hebben van de angst. Dit heet fysiek. Je kunt daarbij van de angst staan te trillen op je benen en in huilen uitbarsten. Dan ben je emotioneel. En je kunt er allerlei gedachten door denken zoals: dit komt nóóit meer goed. Dit laatste heet psychisch. Je lichaam is het instrument waarmee je al deze ervaringen kunt beleven. Tenminste, als je ernaar luistert.

## **Masterplan**

Als ziel kom je dus naar de aarde om te groeien en je te ontwikkelen en daarom kies je een pad dat je de mogelijkheden gaat bieden om dit allemaal – en soms nog meer – mee te maken!

Natuurlijk kun je niet alle ervaringen die er menselijkerwijs mogelijk zijn in één leven meemaken. Daarom incarneer je keer op keer en leef je diverse levens na elkaar. Per leven besluit je wat deze keer de route en het thema zal zijn.

En om ervoor te zorgen dat je in het scala aan ervaringen niet iets belangrijks zult missen, wordt een groot deel van deze situaties van tevoren gepland. Je maakt een levensplan, het Masterplan van dit leven, en schrijft de route en de handleiding voor het pad om datgene te ervaren wat je je hebt voorgenomen. En daarbij maak je een goede planning.

## **Zielsafspraken**

Onderdeel van deze planning zijn afspraken die je maakt met andere zielen om samen bepaalde stukken mee te gaan maken. Daartoe maak je op voorhand serieuze afspraken met hen om relaties te hebben, elkaar lief te hebben, ruzie te maken, kinderen te krijgen, te scheiden, vrienden te worden, samen te werken et cetera. Zelfs met je ouders en kinderen spreek je iets af. Zulke afspraken heten zielsafspraken<sup>5</sup>.

Veel van de mensen die in je leven kortere of langere tijd belangrijk voor je zijn, zijn in feite zielen die je al kende voordat je incarneerde en waarmee je afsprak samen ervaringen te zullen gaan delen. Jullie helpen elkaar op elkaars levensweg. Die ervaringen kunnen op heel verschillende gebieden liggen. Sommige zielen willen leren omgaan met onzekerheid, onveiligheid of bijvoorbeeld afwijzing. Andere hebben hun focus meer liggen op het verbeteren van de wereld en het bereiken van bepaalde zaken of op het samenwerken met allerhande mensen. Vaak is het ook een mix van doelstellingen. Die doelstellingen en zielsafspraken vind je terug in de aura, het energieveld in en om je lichaam heen.

### **Groepsdoelen**

Naast de geplande gebeurtenissen op individueel niveau waardoor je als individuele ziel groeit en nieuw bewustzijn opbouwt, wordt er ook altijd een aantal doelen in het levensplan opgenomen met een grotere impact: de zogeheten groepsdoelen. Je komt namelijk niet alleen voor jezelf, je komt ook iets doen waar anderen wat aan hebben.

En net zoals je als mens tegelijkertijd bijvoorbeeld vrouw, moeder en lid van de yogavereniging kunt zijn, kun je als ziel ook onderdeel uitmaken van verschillende clubjes. Je kunt verschillende aspecten in je verenigen die jou verbinden met diverse groepen. De zielsafspraken en levensdoelen die daaraan gekoppeld zijn, hebben niet alleen impact op jouw zielengroei, maar dragen ook bij aan de groei van anderen, de met jou verbonden zielen.

### **Leren versus ervaren**

Ervaren en ontwikkelen is dus de kern en de reden van het leven als aardse sterveling. Soms hebben we alleen een ervaring om te kijken wat we er zelf mee doen en is er geen vooropgezet resultaat te behalen. Het gaat dan om de ervaring op zich, de emoties die ze met zich meebrengt en wat je er zelf mee kunt.

In andere gevallen is er wel sprake van een vooropgezet doel: hierbij gaat het om wat je je had voorgenomen ervan te leren. Dit kan een beetje belerend klinken, alsof iemand anders voor jou bepaalt wat jij nog te ontwikkelen hebt, maar als je je realiseert dat je als ziel zelf de plannen gesmeed hebt en die doelen hebt bepaald, voelt dat wellicht meteen anders. Het is dus je eigen keus als ziel om te incarneren en de reis te maken zodat je je Zelf kunt upgraden op zielsniveau.

### **Het nut van de dualiteit**

Aangezien zielen groeien door ervaringen te doorleven, kunnen ze dat vrij snel doen als ze in een menselijk lichaam wonen. Het fysieke lichaam kan pijn, honger, kriebel, ziekte en emoties zoals verdriet, rouw, wroeging, boosheid en verlies voelen. Door deze emoties en ervaringen echt te doorleven,

ontwikkel je een grotere vaardigheid om ze op een gezonde manier te hanteren. En door dat doorleven groeit je bewustzijnsniveau eveneens. Dit betekent dat de zielskwaliteit verbetert en dat is precies de reden waarvoor je op aarde bent beland.

We hebben dan ook onze nare ervaringen nodig, want daar groeien we door. Het is de brandstof die de ontwikkelingsmotor op gang houdt. Daarnaast hebben we behoefte aan positieve ervaringen om het geheel in evenwicht te houden. Als het alleen maar kommer en kwel zou zijn in een mensenleven, zou het anders wel erg moeilijk worden om het allemaal ten volle te beleven.

En dus maken we goede tijden mee zodat we het contrast kunnen ervaren met de slechtere, want om alles in alle nuances en schakeringen te kunnen meemaken, zijn beide zijden van het spectrum in ons leven aanwezig. Het positieve en het negatieve. Dit zorgt ervoor dat we de breedte en de diepte van alle ervaringen – door ons zelf gecreëerd of aan ons aangeboden – ten volle kunnen benutten. Hoe meer we daarvan kunnen behappen en verteren, hoe sneller we op zielsniveau groeien en hoe gelukkiger we ons meestal voelen.

### **Krijgen wat je gevraagd had**

Als ziel maak je dus op voorhand een plannetje en daardoor denk je als ziel ongeveer te weten wat er komen gaat. Maar daar kun je je op twee manieren in vergissen.

De ene manier van vergissen is dat je als ziel geen idee hebt *hoe het is* om in een aards lichaam te leven en niet meer te weten dat er een onderliggend plan je levensloop zachtjes stuurt. Soms is het dan ronduit moeilijk om te verwerken hoe het er in je leven voor staat. Als je bijvoorbeeld dolgraag kinderen had gekregen en je blijft kinderloos, kan het een hoop verdriet en gemis betekenen wanneer je je leven zonder hen blijkt te moeten doorbrengen.